

Arrest

nr. 32 150 van 28 september 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 juli 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 4 juni 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.C. FRERE, die loco advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 3 mei 2006 het Rijk is binnengekomen, diende dezelfde dag een asielverzoek in.

1.2. Op 10 mei 2006 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken, in antwoord op het ingediende asielverzoek, een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende tegen deze beslissing een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de Commissaris-generaal).

1.3. Op 20 juni 2006 nam de Commissaris-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Verzoeker diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad van State.

1.4. Verzoeker diende op 19 september 2006 een tweede asielverzoek in.

1.5. Op 22 september 2006 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken, in antwoord op het tweede asielverzoek, een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende tegen deze beslissing een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal.

1.6. Op 3 november 2006 nam de Commissaris-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Verzoeker diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad van State.

1.7. Verzoeker diende, bij ter post aangetekende brief van 9 januari 2009, een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf te worden gemachtigd.

1.8. Op 4 juni 2009 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard, die verzoeker op 26 juni 2009 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...) De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet en enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, tweede en derde lid), m.n. : Artikel 7, § 1, (2° en 3°) van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 verduidelijkt dat de aanvraag moet vergezeld gaan van "een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet" en van "enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk" met betrekking tot deze ziekte. Hetzelfde Artikel 7, § 2, zegt dat de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk verklaart "indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd". Deze drie inlichtingen zijn niet alleen nuttig, maar onontbeerlijk voor een correcte beoordeling van de aanvraag in de zin der wet en dat de afwezigheid van een ervan in de inleidende aanvraag bijgevolg neerkomt op slechts gedeeltelijke mededeling van alle medische dienstige informatie, leidend tot onontvankelijkheid in toepassing van Art 7, § 2, van het KB van 17/05/07.

Betrokkene legde een medisch attest voor dd. 07/11/2008 waaruit blijkt dat de behandeling nog een drietal maanden zou duren. Deze periode is reeds ruim voorbij. Betrokkene legde ook geen nieuw medisch attest voor waaruit zou blijken dat het ingeroepen medisch probleem nog steeds actueel is en de behandeling nog verder gezet moet worden. "De verplichting om de aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden, voorafgaand aan het nemen van een beslissing door het bestuur, te actualiseren, berust bijgevolg in beginsel op de indiener van de aanvraag." (R.V.V. dd. 21/11/2008, arrestnr. 18976)

Dat de aanvraag derhalve onontvankelijk is. (...)"

Het bevel om het grondgebied te verlaten, dat verzoeker reeds op 12 juni 2009 ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

"(...) L'intéressé séjourne depuis plus longtemps dans le Royaume que le délai stipulé conformément à l'article 6 ou ne parvient pas à fournir la preuve qu'il n'a pas dépassé ce délai (art. 7, alinéa 1, 2° de la Loi du 15 décembre 1980). (...)"

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen standpunt dient ingenomen te worden inzake de kosten van het geding.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

De tweede bestreden beslissing werd verzoeker ter kennis gebracht op 12 juni 2009. De dies a quo wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. Verzoeker beschikte bijgevolg vanaf 13 juni 2009 over dertig dagen om een beroep in te leiden. Het verzoekschrift tot nietigverklaring werd evenwel slechts op 14 juli 2009 aangetekend verzonden aan de Raad, terwijl de laatste nuttige dag 13 juli 2009 was.

Ter terechtzitting geeft de raadsman van verzoeker geen verantwoording voor de laattijdige indiening van het beroep gericht tegen het aan verzoeker op 12 juni 2009 betekende bevel om het grondgebied te verlaten. Ambtshalve dient derhalve te worden vastgesteld dat het beroep ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten onontvankelijk is *ratione temporis*.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 7, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007), van artikel 749 van de Grondwet, *“van het beginsel van de verplichting tot een passende motivering van administratieve beslissingen”*, van het proportionaliteitsbeginsel, *“van het beginsel van behoorlijk bestuur en het beginsel volgens dewelke een administratieve overheid wanneer zij een beslissing neemt, het geheel van de pertinente elementen eigen aan de zaak in overweging dient te nemen.”* Tevens stelt verzoeker dat een kennelijke beoordelingsfout werd begaan.

Wat betreft de ingeroepen schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Inzake de aangevoerde schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en artikel 7, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 wijst verzoeker er in eerste instantie op dat zijn aanvraag om machtiging tot verblijf vergezeld ging van drie medische documenten - meer bepaald medische attesten type DVZ - die werden opgesteld en ondertekend door een arts (fysische geneeskunde en revalidatie) op 7 en 21 november 2008. Verzoeker betoogt dat in de voorgelegde medische getuigschriften wordt uiteengezet dat hij lijdt aan ernstige medische problemen waarvoor hij een medicamenteuze behandeling volgt en reeds verschillende medische onderzoeken onderging. Hij benadrukt dat uit de voorgelegde attesten ook blijkt dat een opvolging door een geneesheer-specialist vereist is, dat de nabijheid van een hospitaal nodig is, dat de behandeling reeds goede resultaten oplevert en hij kan genezen, doch dat duur van de behandeling nog niet kan worden vastgesteld. Tevens stelt hij dat in de getuigschriften ook wordt geduid wat de gezondheidsrisico's zijn die hij loopt ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst en dat dient nagegaan te worden of in zijn land van herkomst een multidisciplinaire aanpak mogelijk is en indien nodig chirurgie.

Hij stelt verder dat artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid verkeerd werd geïnterpreteerd en verwijst hiervoor naar volgende paragraaf uit de bestreden beslissing:

“Betrokkene legde een medisch attest voor dd. 07/11/2008 waaruit blijkt dat de behandeling nog een drietal maanden zou duren. Deze periode is reeds ruim voorbij. Betrokkene legde ook geen nieuw medisch attest voor waaruit zou blijken dat het ingeroepen medisch probleem nog steeds actueel is en de behandeling nog verder gezet moet worden.”

Hij betoogt dat artikel 7 van voormeld koninklijk besluit voorziet dat hij, op het moment van zijn aanvraag, een identiteitsdocument dient over te maken, een of meer medische attesten met betrekking tot zijn ziekte en *“enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag”*. Hij stelt dat deze bepaling niet voorziet dat hij verplicht zou zijn, binnen een termijn van drie of zes maanden na de indiening van deze aanvraag om zijn medische dossier te vervolledigen en dat verweerder door de beslissing op deze wijze te motiveren eigenlijk een voorwaarde heeft toegevoegd aan de wet en het koninklijk besluit.

Bovendien stelt verzoeker dat verweerder, in het kader van het onderzoek inzake de ontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf, geen standpunt dient in te nemen met betrekking de elementen van een medisch dossier, maar enkel dient te verifiëren of aan de voorwaarden die voorzien zijn in artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 is voldaan.

4.2. In de nota met opmerkingen werpt verweerder op dat uit het door verzoeker overgemaakte gedetailleerd medisch attest blijkt dat de medische behandeling een drietal maanden zou duren en dit getuigschrift dateert van 7 november 2008. Hij is van mening dat de bestreden beslissing van 4 juni 2009 terecht vermeldt dat uit de overgemaakte stukken niet bleek dat de medische problematiek nog actueel was of dat een behandeling nog verder gezet diende te worden. Hij betoogt dat niet kan ingezien worden waarom de overheid nog een arts zou dienen in te schakelen teneinde een onderzoek door te voeren, daar uit de gegevens van het dossier niet blijkt dat het medisch probleem nog actueel is. Hij verwijst naar een passage van het Verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 17 mei 2007 waarin het volgende wordt gesteld:

“Zoals gevraagd door de Raad van State, werd met betrekking tot de over te maken documenten en inlichtingen, 3° punt toegevoegd, namelijk “enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte”. Deze voorwaarde volgt immers rechtstreeks uit artikel 9ter, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980. Vanzelfsprekend kan het in dit stadium enkel gaan om de informatie of stukken waarover hij op het moment van de indiening van de aanvraag beschikt. Indien de vreemdeling achteraf bijkomende informatie zou verkrijgen, dient hij deze eveneens onverwijld over te maken, op grond van dit artikel 9ter van de wet.”

Verweerder stelt de verplichting om de aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden, voorafgaand aan het nemen van een beslissing door het bestuur, te actualiseren berust op de indiener van de aanvraag. Hij verwijst naar het arrest nummer 18 976 van 21 november 2008 van de Raad en betoogt dat de overheid niet verantwoordelijk gesteld kan worden voor het feit dat verzoeker zelf in gebreke bleef om eventuele nuttige en aanvullende stukken over zijn medische situatie kenbaar te maken.

Hij besluit dat uit niets blijkt dat verzoekers medische problematiek nog actueel is en of zijn gezondheidssituatie hem daadwerkelijk verhindert om te reizen en, dat verzoeker zijn bewering niet aannemelijk maakt met concrete stukken.

4.3. Artikel 9ter, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De appreciatie van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de

minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar verklaard administratief cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont."*

Artikel 7, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 bepaalt:

"§1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen :

- 1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de wet;*
- 2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet;*
- 3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;*
- 4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.*

§ 2. Onverminderd artikel 9ter, § 3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven."

De Raad merkt op dat uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet duidelijk blijkt dat de vreemdeling die een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen wenst in te dienen aan strikt omschreven voorwaarden dient te voldoen. Hij moet in België verblijven, beschikken over een identiteitsbewijs en hij dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken waaruit blijkt dat hij op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 kan geen voorwaarden toevoegen aan wat bepaald is in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Voor de interpretatie van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 dient derhalve rekening gehouden te worden met hetgeen bepaald is in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Uit het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn adres in België heeft meegedeeld, dat hij een kopie van zijn intern Russisch paspoort en drie medische attesten heeft neergelegd. In deze medische getuigschriften wordt door een gespecialiseerd geneesheer geattesteerd welke medische problemen bij verzoeker werden vastgesteld ("*cervicobrachialgie met degeneratief discuslijden C3C4 tot en met C5C6 een vernauwde neuroforamina C4C5*") en wordt aangegeven dat een behandeling gedurende een drietal maand vereist is. Tevens wordt toegelicht dat een "*compressie op de zenuwwortel*" een mogelijke complicatie is die kan optreden en dat in dat geval eventueel chirurgisch ingrijpen vereist is. Wat betreft de mogelijkheid voor verzoeker om, gelet op de vastgestelde aandoening, terug te keren naar zijn land van herkomst en de beschikbaarheid van een behandeling aldaar wordt door de behandelende arts vastgesteld dat verzoeker gedurende meer dan zes maanden niet kan reizen, dat langdurige zithoudingen dienen te worden vermeden om geen compressie op de zenuwen te bekomen en dat dient nagegaan te worden of een multidisciplinaire aanpak en indien nodig chirurgie mogelijk is.

Gelet op deze gedetailleerde informatie die werd verstrekt door een geneesheer-specialist is het kennelijk onredelijk om te motiveren dat de aanvraag niet vergezeld ging van "(e)en medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet en enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, tweede en derde lid), m.n. : Artikel 7, § 1, (2° en 3°) van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 verduidelijkt dat de aanvraag moet vergezeld gaan van "een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet" en van "enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk" met betrekking tot deze ziekte"

Aangezien in de voorgelegde medische attesten is aangegeven dat niet kan bepaald worden hoelang het zal duren vooraleer verzoekers medisch probleem zal verbeteren of genezen, dat tevens wordt gesteld dat een revalidatie vereist is en verzoeker gedurende meer dan zes maanden niet zal kunnen reizen, is het evenzeer kennelijk onredelijk om aan te geven dat niet blijkt dat het ingeroepen medisch probleem nog actueel is. Het loutere feit dat in een medisch attest wordt gesteld dat een bepaalde behandeling drie maand in beslag zal nemen laat in casu immers niet toe vast te stellen dat de ingeroepen medische problematiek na de vooropgestelde behandeling niet langer zou bestaan. Verweerder kan wel gevolgd worden in zijn standpunt dat, indien er nieuwe medische inlichtingen zijn, de verplichting om deze nieuwe medische gegevens aan het bestuur over te maken in de eerste plaats berust bij de vreemdeling zelf die een verblijfsmachtiging aanvroeg om medische redenen. De betrokken vreemdeling dient immers zelf op een zorgvuldige wijze op te treden. Deze vaststelling laat evenwel niet toe te besluiten dat, wanneer uit de voorgelegde medische stukken niet blijkt dat de medische problematiek in de tijd beperkt is, een vreemdeling de verplichting heeft om permanent de actualiteit van reeds ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen aan te tonen. In artikel 7, § 1, 3°, van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 wordt bovendien gespecificeerd dat aanvrager de dienstige stukken moet overmaken "waarover hij beschikt op het moment van het indienen van zijn aanvraag", zodat de stelling van verweerder dat een aanvraag om machtiging tot verblijf ook onontvankelijk kan verklaard worden omdat, nadat deze aanvraag werd ingediend, geen nieuwe documenten meer werden overgemaakt strijdig is met deze reglementaire bepaling.

Er dient derhalve te worden besloten dat de gemachtigde van de minister van Migratie en asielbeleid een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt en artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 heeft geschonden.

Verzoeker heeft een gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

5. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing en de vordering is onontvankelijk in de mate dat ze gericht is tegen de tweede bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van Migratie- en asielbeleid van 4 juni 2009 tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten, worden verworpen.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 4 juni 2009, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 3

De vordering tot schorsing, gericht tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. DE BOECK